

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Vt iuxta formam vitæ Christi viuendum. 48

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

iudex ad iudicium properabit, cum reprobis atque damnatis hominibus versus terram cum capite serpet atque fugiet, eo quod districto Dei iudicio appropinquare non audebit. Quo contra electi & boni omnes, cum magna exultatione in aere pendeant, habentes scabellum pedum suorum reprobos omnes, qui in terra iaceant. Totos itaque nos pro aeternis bonis impendamus. Quod enim nihili constitit, nec valere aliquid poterit, & quae parce seminat, parce & metet. Praeparemus ergo cum omni diligentia lapides nostras, ut cum sponsus venerit, cum ipso ad nuptias intrare possimus. Sequamur nunc cum hilaritate & toto mentis affectu, quantum possumus, vestigia ipsius, & discamus ab eo, quia mitis est & humilis corde, quodque obediens fuit patri suo usque ad mortem crucis. Et ad hoc omnes difficultates, aduersitates & tribulationes nostras trahere debemus, quatenus videlicet ei in omnibus assimilari, & ineffabili charitati suae respondere possimus. Si enim ei conregnare volumus, haud dubium, quin & compati ei debeamus.

Qualiter secundum formam vitae Christi vitam nostram instituire, & in eius diuinitate habitare debeamus. Cap. XLVIII.

TAliter itaque in Christi vita ac passione ambulare, in diuinitate autem ipsius habitare, & ab omni exteriori & terrena occupatione debemus quiescere, mentemque nostram cum deuotione subleuare in diuinitatem eius, & sic nos ipsos immergere & profundare in eam, supra omnem cognitionem, ¶ Porro, sunt nonnulli qui

LIBER I.

qui circa eius diuinitatē occupare sese nō audēt,
 soli duntaxat humanitati inhærentes: timent e sse
 fore sese in ea decipiendos, quod totū ex amore
 priuato procedit, quia seipsos pro Deo expone-
 re nō audent. Si mūdanus amor (q̄ tamē reuera
 falsus est & deceptorius) facit q̄buslibet piculis
 animā et corpus exponere, quāto magis nos pro
 Deo animā nostrā abnegare siue perdere debe-
 mus? q̄ est bonū increatū, qui nos tā cordialiter
 diligit, q̄ neq̄ fallit aliquē neq̄ sefellit vnq̄, qui
 etiā vult & desiderat, vt ipsum cognoscamus &
 diligamus, ipsoq̄ fruamur. Verū tamen illi q̄ se-
 ipsos naturali intellectu ad alta cognoscēda ex-
 tendūt, totaliter excæcant, obscuratq̄ in eis sim-
 plex oculus, & ipsi a fundo suo aberiāt, atq̄ per
 multiplicitatē extra seipsos deuiant nullā habē-
 tes discretionē, volūtq̄ cognoscere & p̄scrutari
 ea q̄ ipsis minime licet scire atq̄ scrutari: & sic
 semetipsos misere decipiūt. Qui vero Deū sim-
 pliciter cognoscere studet, ille illuminat atq̄ in-
 struit, qualiter imagini Iesu Christi se debeat cō-
 formare, eāq̄ sequi. Christi nanq̄ humanitas no-
 stræ humanitatis via fuit, quatenus per suæ hu-
 manitatis merita, ad diuinitatis vnionē p̄tingē-
 re possimus. Christus homo factus est, quatenus
 hoies dñi fierent: & modum vivēdi assumpsit,
 vt hominem supra omnem modum transferret.
 Hinc sanctus ait Bernardus: Mirabilis est auis
 illa, quæ altius euolat, quam in crucē Christi. Ne
 quāq̄ igitur altius euolare debemus, sed per eā,
 scilicet crucē Christi trāsire, p̄ merita videlicet
 humanitatis in eius diuinitatē: sicut & Euangeli-
 um dicit: Qui per me nō intrat, ille sur est & la-
 tro. Semper itaq̄ ingredi & egredi in ipsam di-
 uinita

MARGARITAE EVANG.

uinitatem, & omnia per Iesum Christum facere
studeamus.

De duobus quæ obseruare debemus, ne
circa diuinitatis perscrutationem deci-
piamur. Cap. XLIX.

Proinde ne circa diuinitatis perscrutatione
deecipiamur, duo nobis obseruanda sunt. Pri-
mum est, ne curiose vel presumptuose per-
scrutemur, quid vel quomodo sit Deus, aut oc-
cultas opera ipsius. Et ne desideremus alta qualibet
cognoscere vel intelligere, vel aliqua nobis
per diuinam reuelationem innotescere, quia in
huiusmodi nulla vera sanctitas consistit. Quin-
potius, simplices ac uniformes intra nos ipsos in
diuina presentia permanere debemus, ut sic De-
um & nos ipsos simpliciter ac uniformiter fundi-
tusque agnoscere possimus. Quod sane multo
nobis utilius meliusque fuerit, quam si omnem
caeli cursum, viresque herbarum vniuersas co-
gnosceremus. ¶ Secundum est, quod quando
piissimus Deus aliquam nobis gratiam infunde-
re dignatur, vel ab intra suæ nobis bonitatis ali-
quam cognitionem largitur, siue quiduis aliud
in nobis operatur, ne quid talium nobis adscri-
bamus, neve extollamur, nosque esse aliquid ex-
istimemus, qui reuera nihil sumus, sed potius in
fundo nostro ista semper versemus atque dica-
mus: O benedicte Deus, quis es tu & quis sum ego?
Tu certe abyssalis es bonitas, ego vero abyssi-
sals iniquitas. Rogo igitur te domine, ut gratia-
m quam mihi infudisti, in me conserues, et per
me opereris. (Quid enim flores proderunt, si fru-
ctus nulli subsequantur?) quatenus tibi inde ho-
nor &